

Alþingi
Nefndasvið
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

NEYTENDASTOFA

Reykjavík, 21.03.2022
Tilv. 2022/0089 - 0.3.01
MS

Efni: Umsögn Neytendastofu um frumvarp til laga um breytingu á innheimtulögum, nr. 95/2008, með síðari breytingum (leyfisskylda), 77. mál

Vísað er til tölvubréfs, dags. 7. mars 2022, þar sem Neytendastofu var gefinn kostur á að koma að umsögn um frumvarp til laga um breytingu á innheimtulögum, nr. 95/2008, með síðari breytingum (leyfisskylda), 77. mál.

Neytendastofa hefur áður gert athugasemdir við frumvarpið þegar það var lagt fram á fyrri löggjafarþingum en vill ítreka eftirfarandi athugasemdir:

Athugasemd við 2. gr.

Ákvæði 2. gr. frumvarpsins felur í sér viðbót við ákvæði 6. gr. laganna þar sem fjallað er um góða innheimtuhætti. Samkvæmt gildandi ákvæðum 6. gr. skulu innheimtuaðilar viðhafa góða innheimtuhætti og er nánar tiltekið að óhæfilegur þrýstingur geti talist brjóta í bága við góða innheimtuhætti. Um óhæfilegan þrýsting er að öðru leyti ekki fjallað í lögnum.

Með fyrri málsgrein 2. gr. frumvarpsins er lagt til að sérstaklega verði tiltekið að það teljist andstætt góðum innheimtuháttum að krefjast hærri innheimtukostnaðar en heimilt sé samkvæmt gildandi lögum. Neytendastofa telur ákvæði fela í sér endurtekningu á 12. gr. laganna og reglugerðar settri með stoð í þeim, sem kveður á um hámarksfjárhæðir innheimtukostnaðar. Þá má benda á að úrræði eftirlitsaðila er hið sama, hvort sem um er að ræða brot gegn 6. eða 12. gr. Að mati Neytendastofu er ákvæðið því óþarft og vandséð að hvaða leyti hagsmunir neytenda er betur varðir með ákvæðinu.

Stofnunin vill jafnframt benda á að í umfjöllun um ákvæðið í greinargerð með frumvarpinu er til þess vísað að ákvæðið eigi við svo sem vegna neytendaláns. Að öðru leyti er ekki að finna skýringu á því hvers vegna innheimta á grundvelli laganna sem er tilkomin vegna neytendaláns sé sérstaklega tiltekin umfram innheimtu vegna krafna sem til eru komnar af öðrum samningum.

Athugasemd við b. lið 3. gr.

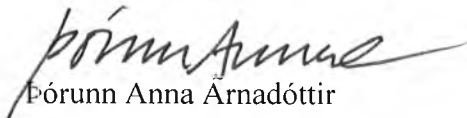
Líkt og fram hefur komið í fyrri umsögnum Neytendastofu telur hún ákvæðið óþarft.

Stofnunin vill benda á að hún telur engan vafa vera á því að lög 57/2005, um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu, taki til hvers kyns viðskiptahátta þ.m.t. innheimtustarfsemi. Það leiðir þó ekki sjálfkrafa til þess að brot á lögum nr. 95/2008 teljist

vera óréttmætir viðskiptahættir sem Neytendastofa getur brugðist við. Neytendastofa yrði því að taka til meðferðar og meta í hverju tilviki hvort brot gegn lögum nr. 95/2008 teljist jafnframt brot gegn góðum viðskiptaháttum samkvæmt lögum nr. 57/2005. Þessu til stuðnings má benda á ákvörðun Neytendastofu nr. 13/2021 og úrskurð áfrýjunarnefndar neytendamála í máli nr. 10/2021 þar sem viðskiptahættir innheimtufyrirtækis töldust brjóta gegn ákvæðum laga nr. 57/2005.

Í þessu samhengi vill Neytendastofa jafnframt benda á að um ýmsa starfsemi eða tegundir vara og þjónustu gilda sérlög. Á grundvelli laga nr. 57/2005 hefur stofnunin samt sem áður tekið ákvarðanir vegna markaðssetningar og viðskiptahátta fyrirtækja eða aðila sem markaðssetja þá vöru og þjónustu, s.s. fjármálafyrirtæki og vegna markaðssetningar á matvælum og lyfjum. Þar sem gildissvið laga nr. 57/2005 er ekki takmarkað við tiltekna markaði eða tiltekna vöru eða þjónustu og ekkert undanþegið lögunum takmarkast eftirlit Neytendastofu samkvæmt lögunum aðeins af lex specialis reglu og forgangsörðun stofnunarinnar. Í þeim málum sem Neytendastofa hefur tekið til meðferðar og varðar vöru, þjónustu eða fyrirtæki sem sérlög gilda um hefur aldrei komið til álita eða verið talin þörf á að vísa til þess að stofnunin hafi slíkt eftirlit í þeim sérlögum sem um starfsemina eða vörunar gilda líkt og lagt er til með frumvarpi þessu. Um þetta má t.d. vísa til 118. liðar úrskurðar áfrýjunarnefndar neytendamála í sameinuðum málum nr. 20 og 22/2012.

Virðingarfyllst
f.h. Neytendastofu

Þórunn Anna Arnadóttir

Matthildur Sveinsdóttir